

* * * * *

* * πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον·
τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον

* * * * *

τί χρῆμα λεύσω; τίς ποθ' ἤδ' ὀμήγυρις
στείχει γυναικῶν, φάρεσιν μελαγχίμοις
πρέπουσα; ποία ξυμφορὰ προσεικάσω; 10
πότερα δόμοισι πτώμα προσκυρεῖ νέον,
ἢ πατρὶ τῷ ὠμῷ τάσδ' ἐπεικάσας τύχῳ
χοὰς φερούσας, νερτέροις μειλίγματα;

θηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ὦ μοχθηρὲ σύ,
Οἷς οὐδὲ τρίς λέγοντες ἐξικνούμεθα.

6, 7. Hos versus supplevit Stanleius ex Scholiasta Pindari ad Pyth. IV. 145. καὶ παρ' Αἰσχύλῳ, πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον, Τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον, Ὀρέστης φησὶ τῷ Ἀγαμέμνονι. "Quo fit ut plura intercidisse suspicemur quam Cantero visum est, qui principium tragœdiæ fere totum ab Aristophane conservatum censet. Tribus enim partibus constabat hic prologus: Orestes tumulum accedens Mercurium primo invocat: dein, cæsariem detondens, ac tumulo imponens, Agamemnonem: ingredientibus demum Choro et Electra, retrocedit, et Pyladem alloquitur." STANL. Erfurdt. ad Sophocl. El. 50. supplet, ex conjectura, (φέρω

δὲ) πλόκαμον. Botheus ita legit, κλύειν. ἀκούσαι (δ' εἰ φέρω κόμης ἐμῆς Πρῶτόν γε) πλόκαμον Ἰ. θ.

8. λεύσω Ald. τίσποθ' Rob. ὀμήγυρος Ald. Turn.

9. φάρετι Ald. βάρεσι Turn. De quantitate primæ syllabæ vid. Monk. ad Hippol. 125.

10. ποία ξυμφορὰ Ald. ποία Rob.

11. δόμοις Rob. πόμα Ald. πῆμα Rob. Med. Guelph. Fortius est πτώμα. Suppl. 669. μηδ' ἐπιχωρίοις Πτώμασιν αἰματίσαι πέδον. Dein προσκυρεῖ Ald. Turn.

12. τ' ὠμῷ Rob.

13. μειλίγμασιν edd. vet. quod retinendum censent Hermannus Obs. Crit. p. 55. Erfurdt. ad Sophocl. El. 52. ut sit νερτέροις adjectivum cum μειλίγμασιν conjungendum. Obelo signavit Porsonus. μειλίγματα post Casau-